

ת"פ 40261/09/13 - מדינת ישראל נגד י,ש

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 40261-09-13 מדינת ישראל נ' ש. (אחר/נוסף)

בפני	כב' השופטת הבכירה רובין לביא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	י. ש. (אחר/נוסף)
נאשמים	

החלטה

בהסכמת ב"כ הצדדים מוצא בזה גזר דין מתוקן.

גזר דין מתוקן

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, בכך שב- 16.9.13 חבר הכנסת י. ה. פרסם בפייסבוק הודעה בנוגע לרצח שני ילדים בירושלים על ידי אמם, בתגובה כתב הנאשם: שלום לך חבר הכנסת ה., אני פונה אליך כי גם אני נתון באותה בעיה ואין לי עוזר. אני תושב ..., כבר 4 שנים זועקים ברווחה ואנו פשוט מדברים לקיר. היינו בוועדות ויש המלצות של הגורמים שבני זקוק בדחיפות לטיפול והכל פה נופל על אוזניים ערלות. גם פניתי לראש העיריה ד. ב. לא נשא פרי ואני אומר לך, חד משמעית, שגם אצלי הכתובת רשומה על הקיר, אני מאמין כי אתה כן יכול לעזור לנו במצוקותינו". וב- 20.3.13 איים שלא כדן על ילדיו באומרו "כי ירצח אותם, יקבור אותם, יזרוק אותם ויתאבד ולא יהיה להם יותר אבא".

במסגרת הסדר הטיעון מסתפקת התביעה במאסר במשך תקופת המעצר של חודש, מאסר מותנה והתחייבות.

נדחה לקבלת תסקיר כדי לבחון אפשרות טיפולית ושילוב הילדים במסגרות ואכן נתקבל תסקיר. מהתסקיר עולה שהנאשם השלים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, לאורך שנים עבד כנהג מונית עצמאי ושכיר. יש לו ביקורת נוקבת כלפי המוסדות השונים, בעיקר שירותי הרווחה ומערכת המשפט ששללה את רישיון הנהיגה שלו באופן שנותר ללא מקור פרנסה וכן כלפי המשטרה. הוא גילה קשיים להתמודד עם טיפול בילדיו הקטינים ובפרט הילד הבכור שמתקשה לקבל סמכות הורית ונוטה לפרוץ גבולות. אשתו מתארת זוגיות חיובית ושללה אלימות כלשהי. ההתרשמות שהיא נוקטת בגישה מגוננת כלפיו. המשפחה מוכרת בלשכת הרווחה.

הנאשם הודה אך טען שזו היתה זעקה לעזרה, שכן פניותיו לגורמי הרווחה לא נענו.

הוא שולב בקבוצת הדרכה הורית במסגרת פיקוח מעצרים. בשל המצוקה הכלכלית בהם נתונים הוא זכאי למימון חלקי של הנסיעות. למרבית המפגשים הגיע, אך נעדר מחלקם, גישתו קורבנית, תוך בעת כעס וביקורת וקושי להבחין בחלק שלו ואחריותו באשר לתפקודו ההורית. אולם, ניתן לראות כי באופן ראשוני מגלה יכולת לזהות דפוסי התנהגות בעייתיים כהורה והוא שואף לשפר אותם כדי לקדם את המצב של ילדיו. יש ניצנים ראשוניים של לקיחת אחריות ומוכן להעזר בקבוצה לפתור דילמות איתם מתמודד כהורה. למשל, לאחרונה, מגלה יכולת ראשונית להבחין ביתרונות לשלב את בנו במסגרת חוץ ביתית והוא מסייע לו להשתלב בפנימיה ובקבוצה הוא מעלה כל מיני בעיות לצורך היוועצות.

בנסיבות אלה, סבורים כי יש להמשיך בהליך הטיפול, אך הוא טען שלא מעוניין בכך בשל מצוקה כלכלית ורצונו הינו לצאת לעבוד.

הקבוצה מתקיימת פעם בשבוע בשעות הערב ומיועדת במטופלים כחלק מתפיסה שיקומית של תפקודם ההורי. היא בערב כדי לאפשר לאנשים לצאת לעבוד ולכן ציינו כי לאור עמדתו אינם באים בהמלצה טיפולית. אולם, אם יביע נכונות להמשיך ולהשתתף בקבוצה ולהתמיד בה, ימליצו על צו מבחן לשנה, מאסר מותנה והתחייבות.

הנאשם צעק באולם, לא הקשיב לנאמר והוצא, אך קצין המבחן יצא לשוחח עמו וכך גם הסניגור ולאחר מכן חזר בו מהתנגדותו וכיום גם בית משפט שמע כי הוא מוכן להירתם להליך הטיפול ולשתף פעולה. בנסיבות אלה, גם התביעה מצטרפת להמלצה.

תחילה סברו כי ראוי שהטענות לעונש ידחו, אך לאור עמדת קצין המבחן כי אין הצדקה ל דחיה המבוקשת וכי אם לא יעמוד בתנאי תוגש בהקדם האפשרי בקשה להפקעת צו המבחן, חזרו בהם מהתנגדותם.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו האישיות של , אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. חודש מאסר בניכוי התקופה בת חודש במהלכה היה עצור.
2. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור העבירה בה הורשע.
2. יחתום על התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשע במשך 3 שנים מהיום.
- אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.
3. ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן בתאריך 17 במרץ 2014